

שמואל א (פרק כח)

(ג) ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל ויקברוהו ברמה ובעירו ושאלו הסיר האבות ואת הידענים מהארץ:
 (ד) ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאלו את כל ישראל ויחנו בגלבוע:
 (ה) וירא שאלו את מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד:
 (ו) וישאל שאלו בה' ולא ענהו ה' גם בחלמות גם באורים גם בנביאים:
 (ז) ויאמר שאלו לעבדיו בקשו לי אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דור:
 (ח) ויתחפש שאלו וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר קסמי נא לי באוב והעלי לי את אשר אמר אליך:
 (יג) ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל שאלו אלהים ראיתי עלי מן הארץ:
 (טו) ויאמר שמואל אל שאלו למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שאלו צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלמות ואקראה לך להודיעני מה אעשה: ס
 (טז) ויאמר שמואל ולמה תשאליני וה' סר מעליך והי ערך:
 (יז) ויעש ה' לו כאשר דבר בידו ויקרע ה' את הממלכה מידי ויתנה לרעה לדוד:
 (יח) כאשר לא שמעת בקול ה' ולא עשית חרון אפו בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך ה' היום הזה:
 (יט) ויתן ה' גם את ישראל עמך ביד פלשתים ומחר אתה ויבניך עמי גם את מחנה ישראל יתן ה' ביד פלשתים:
 (כ) וימהר שאלו ויפל מלא קומתו ארצה וירא מאד מדברי שמואל גם כח לא היה בו כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה:
 (כא) ותבוא האשה אל שאלו ותרא כי נבהל מאד ותאמר אליו הנה שמעה שפחתך בקולך ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אלי:
 (כב) ועתה שמע נא גם אתה בקול שפחתך ואשמה לפניך פת לחם ואכול ויהי בך כח כי תלך בדרך:
 (כג) וימאן ויאמר לא אכל ויפוצו בו עבדיו וגם האשה וישמע לקלם ויקם מהארץ וישב אל המטה:
 (כד) ולאשה עגל מרבק בבית ותמהר ותזבחהו ותקח קמח ותלש ותפיה מצות:
 (כה) ותגש לפני שאלו ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא: פ

דברי הימים א (פרק י)

(יג) וימת שאלו במעלו אשר מעל בה' על דבר ה' אשר לא שמר וגם לשאלו באוב לדרוש:
 (יד) ולא דרש בה' וימיתוהו ויסב את המליכה לדוד בן ישי:

שמואל א (פרק טו)

(יג) ויבא שמואל אל שאלו ויאמר לו שאלו ברוך אתה לה' הקימתי את דבר ה':
 (יד) ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע:
 (טו) ויאמר שאלו מעמלקי הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח לה' אלהיך ואת היותך החרמנו: ס
 (יט) ולמה לא שמעת בקול ה' ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני ה': ס
 (כ) ויאמר שאלו אל שמואל אשר שמעתי בקול ה' ואלך בדרך אשר שלחני ה' ואביא את אגג מלך עמלק ואת עמלק החרמתי:
 (כא) ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח לה' אלהיך בגלגל:
 (כב) ויאמר שמואל החפץ לה' בעלות וזבחים כשמע בקול ה' הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים:
 (כג) כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען מאסת את דבר ה' וימאסך ממלך: ס
 (כז) ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע:
 (כח) ויאמר אליו שמואל קרע ה' את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעה הטוב ממך:
 (כט) וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם:
 (ל) ויאמר חטאתי עתה כפדני נא נגד זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחויתי לה' אלהיך:
 (לא) וישב שמואל אחרי שאלו וישתחו שאלו לה': ס
 (לה) ו לא יסף שמואל לראות את שאלו עד יום מותו כי התאבל שמואל אל שאלו וה' נחם כי המליך את שאלו על ישראל: פ

שמואל א (פרק כב)

(ט) ויען דאג האדמי והוא נצב על עבדי שאלו ויאמר ראיתי את בן ישי בא נבה אל אחימלך בן אחיטוב:
 (י) וישאל לו בה' וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו:
 (יא) וישלח המלך לקרא את אחימלך בן אחיטוב הפהן ואת כל בית אביו הפהנים אשר בנב ויבאו כלם אל המלך:
 (יב) ויאמר שאלו שמע נא בן אחיטוב ויאמר הנני אדני:
 (יג) ויאמר אלו אליו שאלו למה קשרתם עלי אתה ובן ישי בתתך לו לחם וחרב ושאלו לו באלהים לקום אלי לארב כיום הזה: ס

(יד) ויען אחימלך את המלך ויאמר ומי בכל עבדיך קדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתך ונכבד בביתך:
 (טו) היום החלתי לשאול לשאל לו באלהים חלילה לי אל ישם המלך בעבדו דבר בכל בית אבי כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קטן או גדול:
 (טז) ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכל בית אביך:
 (יז) ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו פהגי ה' כי גם ידם עם דוד וכי ידעו כי ברח הוא ולא גלו את אזנו אזני ולא אבו עבדי המלך לשלח את ידם לפגע בכהני ה': ס
 (יח) ויאמר המלך לדואג סב אתה ופגע בכהנים ויסב דואג האדמי ויפגע הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בד:
 (יט) ואת נב עיר הכהנים הכה לפי חרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה לפי חרב:
 (כ) וימלט בן אחימלך בן אחטוב וישמו אביהם ויברח אחרי דוד:
 (כא) ויגד אביהם לדוד כי הרג שאול את פהגי ה':

שמואל א (פרק כט)

(ו) ויקרא אכיש אל דוד ויאמר אליו חי ה' כי ישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה כי לא מצאתי בך רעה מיום באך אלי עד היום הנה ובעיני הסרנים לא טוב אתה:

שמואל א (פרק ל)

(ז) ויאמר דוד אל אביהם הכהן בן אחימלך הגישה נא לי האפד ויגש אביהם את האפד אל דוד:
 (ח) וישאל דוד בה' לאמר ארדף אחרי הגדוד הנה האשגנו ויאמר לו רדף כי השג תשיג והצל תציל:

שמואל ב (פרק א)

(א) ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהפזת את העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים:
 (ב) ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבאו אל דוד ויפל ארצה וישתחו:
 (ג) ויאמר לי מי אתה ויאמר ויאמר אליו עמלקי אנכי:
 (ד) ויאמר אלי עמד נא עלי ומתתני כי אחזני השבץ כי כל עוד נפשי בי:
 (ה) ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח הנזר אשר על ראשו ואצעדה אשר על זרעו ואביאם אל אדני הנה:
 (ו) ויחזק דוד בבגדו ובגדיו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו:
 (ז) ויספדו ויבכו ויצמו עד הערב על שאול ועל הונתו בנו ועל עם ה' ועל בית ישאל כי נפלו בחרב:

ברכות (יב)

ואמר רבה בר חנינא סבא משמיה דרב: כל העושה דבר עבירה ומתבייש בו - מוחלין לו על כל עונותיו, שנאמר: למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם ה' אלהים. - דילמא צבור שאני? - אלא, מהכא: ויאמר שמואל אל שאול למה הרגתני להעלות אתי, ויאמר שאול צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי וה' סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלמות ואקראה לך להודיעני מה אעשה, ואילו אורים ותומים לא קאמר - משום דקטליה לנוב עיר הכהנים. ומנין דאחילו ליה מן שמיא - שנאמר [ומחר] אתה ובניך עמי, ואמר רבי יוחנן: עמי - במחיצתי. ורבנן אמרי, מהכא: והוקענום לה' בגבעת שאול בחיר ה', יצתה בת קול ואמרה: בחיר ה'.

יומא (כב)

וירב בנחל אמר רבי מני על עסקי נחל בשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא לשאול לך והכית את עמלק אמר ומה נפש אחת אמרה תורה הבא עגלה ערופה כל הנפשות הללו על אחת כמה וכמה ואם אדם חטא בהמה מה חטאה ואם גדולים חטאו קטנים מה חטאו יצאה בת קול ואמרה לו אל תהי צדיק הרבה ובשעה שאמר לו שאול לדואג סב אתה ופגע בכהנים יצאה בת קול ואמרה לו אל תרשע הרבה:

מדרש רבה קהלת (פרשה ז פסקה כד)

(א) אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר אל תהי צדיק הרבה יותר מבוראך מדבר בשאול דכתיב ויבא שאול עד עיר עמלק וגו' ר' הונא ור' בנייה אומר התחיל מדיין הוא כנגד בוראו ואמר כך אמר הקב"ה לך והכית את עמלק אם אנשים חטאו הנשים מה חטאו והטף מה חטאו והבקר ושור וחמור מה חטאו יצאת בת קול ואמרה אל תהי צדיק הרבה יותר מבוראך ורבנן אמרי התחיל מדיין כנגד עגלה ערופה ואומר אמר הכתוב וערפו שם את העגלה בנחל הוא הורג והיא נערפת אם אדם חטא בהמה מה חטאה יצאת בת קול ואמרה אל תהי צדיק הרבה רשב"ל אומר כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה רחמן ומניין שנעשה אכזרי במקום רחמן שנאמר ואת נוב עיר הכהנים הכה לפי חרב ולא תהא נוב כזרעו של עמלק ורבנן אמרין כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שמדת הדין פוגעת בו שנאמר וימת שאול ושלשת בניו:

שמואל א (פרק יג)

- (ח) וייחל ויוחל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו:
(ט) ויאמר שאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה:
(י) ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו:
(יא) ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא באת למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש:
(יב) ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל לפני ה' לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה: ס
(יג) ויאמר שמואל אל שאול נסכלת לא שמרת את מצות ה' אלהיך אשר צוך כי עתה הכין ה' את ממלכתך אל ישראל עד עולם:
(יד) ועתה ממלכתך לא תקום בקש ה' לו איש כלבבו ויצוהו ה' לנגיד על עמו כי לא שמרת את אשר צוך ה': פ

שמואל א (פרק טו)

- (י) ויהי דבר ה' אל שמואל לאמר:
(יא) נחמתי כי המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל ה' כל הלילה:
(יב) וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל:
(יג) ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה לה' הקימתי את דבר ה':
(יד) ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע:
(טו) ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח לה' אלהיך ואת היותר החרמנו: ס
(טז) ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידיה לך את אשר דבר ה' אלי הלילה ויאמרו ויאמר לו דבר: ס
(יז) ויאמר שמואל הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך ה' למלך על ישראל:
(יח) וישלחך ה' בדרך ויאמר לך והחרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם אתם:
(יט) ולמה לא שמעת בקול ה' ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני ה': ס
(כ) ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול ה' ואלך בדרך אשר שלחני ה' ואביא את אגג מלך עמלק ואת עמלק החרמתי:
(כא) ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח לה' אלהיך בגלגל:
(כב) ויאמר שמואל החפץ לה' בעלות זבחים כשמע בקול ה' הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים:
(כג) כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען מאסת את דבר ה' וימאסך ממלך: ס
(כד) ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי ה' ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם:
(כה) ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה לה':
(כו) ויאמר שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את דבר ה' וימאסך ה' מהיות מלך על ישראל: ס
(כז) ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע:
(כח) ויאמר אליו שמואל קרע ה' את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך:

שמואל א (פרק יד)

- (כד) ואיש ישראל נגש ביום ההוא ויאל שאול את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם עד הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם לחם: ס
(כה) וכל הארץ באו ביער ויהי דבש על פני השדה:
(כו) ויבא העם אל היער והנה הלך דבש ואין משיג ידו אל פיו כי ירא העם את השבעה:
(כז) ויונתן לא שמע בהשביע אביו את העם וישלח את קצה המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערת הדבש וישב ידו אל פיו ותראנה ותארנה עיניו:
(כח) ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם היום ויעף העם:
(כט) ויאמר יונתן עכר אבי את הארץ ראו נא כי ארו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה:
(ל) אף כי לוא אכל אכל היום העם משלל איביו אשר מצא כי עתה לא רבתה מכה בפלשתים: